

DOBRE PRAKTYKI W DOMU POMOCY SPOŁECZNEJ W GNIEWIE

Mieczysław Matysiak

Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Gniewie

Dom Pomocy Społecznej w Gniewie działa od 35 lat. Usytuowany jest na przedmieściach za-
bytkowego Gniewa nad Wisłą, otoczony parkiem, w którym latem odbywają się zajęcia terapeutyczne oraz różne imprezy kulturalno-rekreacyjne. Dom jest przeznaczony dla osób przewlekle somatycznie chorych oraz dla osób niepełnosprawnych fizycznie, którym zapewnia całodobową opiekę. Placówka posiada 99 miejsc zakwaterowania i zatrudnia 55 osób personelu. Blisko 80% mieszkańców to ludzie w podeszłym wieku (powyżej 60. r. ż.). Struktura organizacyjna placówki, zakres oraz poziom świadczonych usług mają na względzie przede wszystkim wolność, intymność, godność, poczucie bezpieczeństwa oraz stopień fizycznej i psychicznej sprawności mieszkańców z uwzględnieniem ich potrzeb indywidualnych.

W ramach świadczeń wspomagających zespół terapeutyczno-opiekuńczy opracowuje dla każdego podopiecznego indywidualny plan wsparcia, aktualizo-

„Młodzi – pełni energii i zapału – pobudzają u starszych chęć do życia, natomiast ludzie starsi dzielą się swoimi doświadczeniami, pełniąc zarówno rolę osoby wspomaganej, jak i rolę wychowawcy. Jest to tzw. wychowanie przez starość, czyli osoba wspomagana przekazuje swoją wiedzę, wartości, postawy i normy postępowania osobie wspomagającej.”

wany co trzy miesiące. Zgodnie z regulaminem Domu w Gniewie działania wspomagające polegają m. in. na podnoszeniu sprawności i aktywizowaniu mieszkańców poprzez takie formy rehabilitacji, jak fizjoterapia czy terapia zajęciowa. Istotne jest również stymulowanie nawiązywania, utrzymywania i rozwijania kontaktu z rodziną i środowiskiem lokalnym.

Od kilku lat mieszkańcy Domu odwiedzają uczniowie gimnazjum stowarzyszeni w Kole Wolontariuszy. Młodzież ta angażuje się w pracę terapii zajęciowej i uprzyjemnia mieszkańcom spędzanie czasu wolnego. Innym przykładem spotkania pokoleń są wizyty

dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym z tzw. klasy życia działającej przy Szkole Podstawowej w Gniewie. Około pięciu lat temu nauczycielki „klasy życia” w ramach spaceru przyprowadziły dzieci do parku na terenie DPS. Zwiedzając Dom, trafili do pracowni terapii zajęciowej, gdzie zostali miło przyjęci i zaproszeni na kolejne odwiedziny, które szybko stały się regularnymi wizytami. Od tej pory w ciągu roku szkolnego odbywają się „czwartkowe spotkania”, bardzo lubiane i wyczekiwane zarówno przez dzieci, jak i uczestników warsztatów. Na obie grupy zajęcia oddziałują terapeutycznie – dzieci

„zarażają” entuzjazmem i chęcią do działania, podnosząc motywację dorosłych, natomiast mieszkańcy DPS mają okazję do tego, aby zaopiekować się dziećmi, służyć pomocą, wsparciem oraz dobrym słowem.

Kilka lat współpracy z harcerkami, wolontariuszami, „klasą życia” i relacje, jakie się w związku z tym nawiązały, pokazują jak ważny dla procesu aktywizacji jest kontakt międzypokoleniowy. Młodzi – pełni energii i zapału – pobudzają u starszych chęć do życia, natomiast ludzie starsi dzielą się swoimi doświadczeniami, pełniąc zarówno rolę osoby wspomaganej, jak i rolę wychowawcy. Jest to tzw. wychowanie przez starość, czyli osoba wspomagana przekazuje swoją wiedzę, wartości, postawy i normy postępowania osobie wspomagającej.

Ważne są wszelkie działania na rzecz integracji placówek działających w sferze pomocy społecznej między sobą. Nasz Dom uczestniczy w różnorodnych konkursach, przeglądach artystycznych, turniejach sportowych, zdobywając nagrody i wyróżnienia. Sami również organizujemy tego typu przedsięwzięcia. W szczególności ważne są wszystkie inicjatywy sprzeciwiające się wykluczeniu i marginalizacji społecznej, a zmierzające do integracji mieszkańców Domu ze społecznością miasta i gminy Gniew. W tym celu przygotowaliśmy specjalny harmonogram imprez i wydarzeń kulturalnych naszego Domu na rok 2011, który nazwaliśmy **Rokiem Integracji**.

Przy różnych okazjach apelujemy do społeczności lokalnej o zerwanie z często jeszcze stosowanym określeniem domu pomocy społecznej, pokutującym od lat – „dom starców”. Nasze działania pokazują, że ludzie starsi, ludzie z niepełną sprawnością są pełnoprawnymi członkami środowiska, którzy ubogacają swą obecnością i aktywnością. ■